

eredményt lehet elérni. Ma már nagyon sok kis örmény közösségnek, klubnak, egyesületnek, körnek, egyesületnek kellene élni és dolgozni, hogy benne az emberek jól érezzék magukat, közben egy kicsit közelebb kerüljenek az örménységhez, egymáshoz. E tevékenységet alapvetően az önkezdeményezés, önszerveződés révén kell végezni, támogatva azt és nem letörve annak hajtásait. A központi irányítású kultúrpolitikának ma már lejárt az ideje!

Jómagam az erdélyi gyökerekkel rendelkező magyar-örmény csoporthoz tartozom és kötődésemmel fogva e csoport problémáival tudok legjobban azonosulni, ezért elsősorban ezt kívánom felvállalni. Vezetésemmel működik a "Fővárosi Örmény Klub", amelynek egy-egy rendezvényére ma már 80-100 ember látogatja. Megalakult az "Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület", amely a korábban felvázolt célok érdekében tevékenykedik. Sajnos sem saját testületemben (Fővárosi Örmény Kisebbségi Önkormányzat), sem az Országos Örmény Önkormányzatban az effajta munkát nem nézik jó szemmel.

Mi szívesen együttműködünk bármely más hasonló célú szervezettel idehaza és külföldön. Az általam szervezett rendezvényeken szívesen látunk bárkit.

Én, mint azt Erdélyben a Csernátoni Népfőiskolán tanultam: "csak teszem a magam dolgát".

dr. Issekutz Sarolta
egyesületi elnök, a FÖKÖ elnöke,
az OÖÖ "alelnöke", a II. kerület képviselője

A templomot s az iskolát !

TEMLOM ÉS ISKOLA

Ti nem akartok semmi rosszat,
Isten a tanútok reá.
De nincsen, aki köztetek
E szent harcot ne állaná.
Ehhez Isten mindannyitoknak
Vitathatatlan jogot ad:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát !

Ti megbecsültök minden rendet,
Melyen a béke alapul.
De ne halljátok soha többé
Isten igéjét magyarul ?!
S gyermeketek az iskolában
Ne hallja szülője szavát ?!
Ne hagyjátok a templomot,

E templom s iskola között
Futkostam én is egykoron,
S hűtöttem a templom falán
Kigyulladt gyermek-homlokomban.

hányszor éltem át ott
Lelkem zsenge tavasz-korát !
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát !

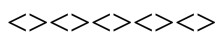
A koldusnak, a páriának,
A jöttmentnek is van joga
Istenéhez apái módján

És nyelvén fohászcodnia.
Csak nektek ajánlgatják templomul
Az útszélét s az égbolt sátorát ?
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát !

A holtak is mellétek ülnek.
A nagyapáink, nagyanyáink,
Szemükbe bízgatás vagy vád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát !

Kicsi fehér templomotokba
Most minden erők tömörülnek.
Kicsi fehér templom-padokba

Reményik Sándor

Őseink földjén

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület által szervezett 5 napos barangoláson 44-en utaztunk Erdélybe augusztus 14-én. Két idegenvezető kalauzolta a társaságot az igen sűrű program során, nemcsak a városok, műemlékek megtekintését, szakszerű megismerését biztosítva, hanem barangolva a történelem és irodalom aktuális tájain is. Szívből köszönjük az élményeknek eme koncentrációját, amely nemcsak tudásunkat gyarapította, hanem lelki feltöltődést is jelentett mindannyiunknak.

Barangolásunk kimagasló élményét nyújtotta az örményszármazású magyar kolóniákkal való találkozásaink, amelyek során őseink földjén, őseink által épített és adományozott csodálatos műemlékeink között találkozhattunk elszakadt családtagjainkkal, ismert és most megismert rokonainkkal. Egy nagy családként, finom falatok mellett tettünk hitet együvé tartozásunk mellett, közös céljaink: az örmény gyökereink, hagyományaink ápolása, műemlékeink állagának megőrzése, felújítása, egymás segítése érdekében.

Augusztus 14-én Kolozsvárott először a Farkas u-i templomban róttuk le kegyeletünket I. Apaffy Mihály (1626-1661) fejedelem síremléke előtt, akinek köszönhetően telepedhettek le őseink Erdélyben, találva hazát maguknak üldöztetésük és hányattatásuk után. Este a kolozsvári kolónia tagjaival a Györkösi Mátyás Alapítványi Házban találkoztunk. Másfélórás késéssel érkeztünk a helyszínre - amelyért ezúttal is elnézést kérünk -, ahol vagy százhuszan találkoztunk össze régi, nagy örményszármazású családok kései utódai, elszármazottak és otthonmaradtak. B Kovács Júlia áldozatos szervezését megköszönve megható élményt nyújtó hangverseny részesei lehettünk: kezdve Bitay Csilla 9 éves ígéretes tehetség zongorajátékával, folytatva az örökifjú Lázár Irénke (91 éves) felejthetetlen lényével és játékával és befejezve Sebesiné Nina Panieva zongoraművésznő szavakkal ki sem mondható élményt nyújtó előadásával, akinek játékát csak kedvessége és szerénysége múlta felül. A finom falatok és a felénk áradó szeretet emlékezetes marad mindannyiunknak.

Szerény adományunkkal és az Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek példányaival tudtuk csak a szeretetteljes együttlétet némiképp viszonzni amellet, hogy a lelki együvétar-